Dimecres 1 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 15,29-37): En aquell temps, havent-se'n anat d'allí, Jesús vingué a la riba del mar de la Galilea. I pujant a la muntanya, s'asseia allí. I se li acostaren grans multituds, portant amb ells coixos, cecs, esguerrats, muts, i molts altres; i els posaven als seus peus, i ell els guarí. De tal manera que la gent s'admirava dient que els muts parlaven, els esguerrats quedaven sans, els coixos caminaven i els cecs hi veien. I glorificaven el Déu d'Israel.

Jesús, convocats els seus deixebles, digué: «Em commou la gent, perquè ja fa tres dies que són amb mi i no tenen res per menjar; i no els vull deixar marxar dejuns, no sigui que defalleixin en el camí». I li diuen els deixebles: «D'on traurem en un desert tants pans com per a saciar una gentada tan gran?». I els diu Jesús: «Quants pans teniu?». I ells digueren: «Set i uns pocs peixets». I ordenà a la multitud que s'asseguessin a terra. I prenent els set pans i els peixos, i donant gràcies, els partí i els donava als deixebles, i els deixebles a la gent. I en menjaren tots i quedaren saciats, i el que sobrà dels bocins, ho recolliren: set paneres plenes».

© Albada Editorial / evangeli.net

«'Quants pans teniu?' I ells digueren: 'Set i uns pocs peixets'»

Mn. Joan COSTA i Bou
(Barcelona, Espanya)

Avui contemplem en l'Evangeli la multiplicació dels pans i peixos. Molta gent —comenta l'evangelista Mateu— «se li acostaren» (Mt 15,30). Homes i dones que necessiten de Crist, cecs, esguerrats i malalts de tota mena, així com altres que els acompanyen. Tots nosaltres també freturem de Crist, de la seva tendresa, del seu perdó, de la seva llum, de la seva misericòrdia... En Ell es troba la plenitud de tot el que és humà.

L'Evangeli d'avui ens fa adonar, alhora, de la necessitat d'homes que en portin d'altres vers Crist. Els qui duen els malalts a Jesús perquè els guareixi són imatge de tots els qui saben que el més gran acte de caritat vers el proïsme és apropar-lo a Crist, font de tota Vida. La vida de fe exigeix, doncs, la santedat i l'apostolat.

Sant Pau exhorta a tenir els mateixos sentiments de Crist Jesús (cf. Fl 2,5). El nostre relat mostra com és el cor de Jesús: «aquesta gent em fa compassió». No pot deixar-los, perquè estan afamats i cansats. Crist cerca l'home en tota necessitat i se'n fa el topadís. Que n'és de bo el Senyor amb nosaltres!; i que en som, d'importants, les persones als seus ulls! Només de pensar-ho s'eixampla el cor humà d'agraïment, admiració i desig sincer de conversió.

Aquest Déu fet home, que tot ho pot i que ens estima apassionadament, i a qui necessitem en tot i per tot —«sense mi res no podeu» (Jo 15,5)— requereix, paradoxalment, també de nosaltres: aquest és el significat dels set pans i els pocs peixos que emprarà per a alimentar una multitud del poble. Si ens adonéssim de com Jesús es recolza en nosaltres, i del valor de tot el que fem per a Ell, per petit que sigui, ens esforçaríem més i més a correspondre-li amb tot el nostre ésser.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La nostra naturalesa malalta exigia ser curada; esquinçada, ser restablerta; morta, ser ressuscitada. Havíem perdut la possessió del bé, calia que se'ns retornés. Tancats en les tenebres, calia que ens arribés la llum» (Sant Gregori de Nissa)

- «La Misericòrdia és el segon nom de l'Amor» (Francesc)

- «La compassió del Crist (...) la seva compassió envers tots els qui pateixen va tan lluny que s'identifica amb ells: 'Estava malalt, i em visitàreu' (Mt 25,36). El seu amor de predilecció pels malalts no ha cessat, al llarg de tots els segles, de suscitar l'atenció particularíssima dels cristians envers tots els qui sofreixen en el cos i en l'ànima. Aquest amor és l'origen dels incansables esforços per tal d'alleujar-los» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1503)